

[Indenrigs- og boligministeren.]

Der er nu oprettet 94 civilforsvarsområder, og der er ansat daglige ledere af civilforsvarsarbejdet i langt den overvejende del af disse områder; disse ledere har været på kortvarige kursus i København. I næsten alle civilforsvarsområder har man i de sidste måneder været i gang med på grundlag af luftforsvarsplanerne fra krigens tid at opstille de såkaldte „nødplaner“ for en lokal beredskabsordning. Dette gælder ikke mindst i Storkøbenhavn, hvor de fornødne bevillinger fra statens og kommunens side er stillet til rådighed.

Foruden den af det offentlige — stat og kommune — opbyggede hjælpetjeneste forudsættes det i loven, at der ved befolkningens egen medvirken og med bistand af civilforsvarsforbundet og Danske Kvinders Beredskab organiseres et ret omfattende hjælpeapparat. Om beskyttelse af virksomheder gennem de såkaldte bedriftsværn blev der omkring 1. august i år udsendt midlertidige bestemmelser, og de kan i den nærmeste fremtid forventes afløst af endelige bestemmelser. Til beskyttelse af beboerne skal der oprettes karréværn i bykærnerne, villaværn i byernes periferi og sogneværn på landet, og også herom håber jeg meget snart at kunne udsende bekendtgørelser. En væsentlig del af civilforsvarsgaverne skal efter loven udføres som frivillig tjeneste. Men det vil blive nødvendigt at gøre brug også af det mandskab, som er udskrevet og uddannet enten ved udrykningskolonnerne eller under den gamle CB-ordning. Jeg lægger i denne forbindelse megen vægt på, at en mobiliseringsordning for dette mandskab tilvejebringes. Trods muligheden af at indkalde disse styrker i en given situation vil civilforsvaret stadig kræve betydelige frivillige styrker, og derfor bør befolkningen af al kraft efterkomme civilforsvarsforbundets og DKBs opfordring til frivillige om at melde sig, i første række til bistand for den kommunale hjælpetjeneste. Det er mit håb, at befolkningen vil forstå civilforsvarets store betydning, ikke alene som et nødvendigt led i vort samlede forsvar, men som en almindelig humanitær indsats i tilfælde af krig, og slutte op om disse frivillige organisationer. Der er indenfor civilforsvaret brug for enhver mand og kvinde, der har kræfter til denne gerning, og som ikke er bundet af militære pligter. Der vil i den nærmeste fremtid af civilforsvarsforbundet blive påbegyndt uddannelseskursus for de frivillige; uddannelsen skal ske på aftenkursus, og ingen behøver af den grund at lade sig afskrække, for de strækker sig over 10 timer.

Fra forskellig side er der fremsat ønske om, at der gives befolkningen nærmere oplysning om, hvorledes man skal forholde sig i en given situation. Jeg forstår disse ønsker, og jeg kan meddele, at sådanne publikationer er påbegyndt udarbejdet. Jeg vil træffe foranstaltning til, at den fornødne orientering af offentligheden i alt fald kan ske med det kortest mulige varsel.

Jeg tror, at vi alle er forenede i håbet om, at de anstrengelser, som jeg her har skildret, aldrig nogensinde skal komme til at stå deres prøve.

Et civilforsvar kræver store økonomiske ofre og megen forståelse hos hver enkelt borger, men vi ved jo alle, at det, vi på dette område må foretage os — hvor tragisk og dyrt det end kan forekomme os —, i vor tid er et lige så nødvendigt beredskab, som redningsbåde og redningsflåder er for de søfarende. Ingen af os turde vel påtage sig ansvaret for, at det, der kunne udrettes på dette område, ikke var blevet udrettet, medens tid var.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft):

Forskellige talere har under denne finanslovdebat beskæftiget sig med udenrigspolitiske spørgsmål og herunder fremsat udtalelser, som giver anledning for mig til en redegørelse overfor tinget; men selv om det ikke havde været tilfældet, ville jeg have benyttet den lejlighed, som finanslovdebatten giver, til at fremsætte nogle synspunkter vedrørende den aktuelle situation og de store problemer, som i denne tid beskæftiger jordens folk. Jeg har ved tidligere lejlighed som ordfører for mit parti udtalt ønsket om, at der blev givet folketinget hyppigere lejlighed til at beskæftige sig med udenrigspolitiske spørgsmål. Således som udviklingen tegner sig, og efter at Danmark er blevet deltager i såvel De Forenede Nationers som i Atlantpagtens store internationale samarbejde, er det en nødvendighed, at disse spørgsmål indgår i den politiske bevidsthed og gøres til genstand for meningsudveksling i så stor udstrækning, som det nu er gørligt, og med de hensyn, der her må tages på akkurat samme måde, som det er tilfældet med de indrepolitiske problemer. Det går ikke længere an at betragte udenrigspolitikken som et felt, kun enkelte eksperter og et særligt ministerium beskæftiger sig med; så sandt som det er selve nationens liv og fremtid, det her drejer sig om, må i et demokrati folket medleven sikres ved en så åben klarlæggelse af spørgsmålet som muligt, og ved en klarlæggelse af rækkevidden og konsekvenserne